

במומות, תילתא מלעיל שלישי מגובה המשא הוא מעל המוט ותרי תילתי מותחת לмот.

ומכיוון שבני קהת נשאו את המזבח על כתפים הרי שליש ממנו היה לעלה מכתפים ושני שליש למטה מכתפים, נמצא שהיה המזבח מורם מהארץ כמעט שליש מעשר אמות⁽⁸⁾ [שהוא השלישי שנמצא מעל כתפים].

אישתבח, נמצא, דוחה מידלי טובא שהיה מגובה הרבה יותר מעשרה טפחים.

ואיבעית אימא: לעולם לא היה גובה הלויים כמושה, ואם כן אין למלוד מנשיאות המזבח, דשما היה גובהו רק שבעה אמות ונמצא שני שלישי המזבח [שהוא בערך

דכתייב "וקלע החרז ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב". מקיש מזבח למשכן — מה משכן גובהו עשר אמות, אף מזבח גובהו עשר אמות.

ומשכן גופיה מוגן שהיה עשר אמות?

דכתייב "עשר אמות אורך הקרש".

ובתייב "זירופיש את האهل על המשכן". ואמר רב: משה רבינו פרשו! מכאן אתה למד לגובהן של לוים שהיה עשר אמות! שמתהמא כל הלויים היה גובהן כמשה שהיה עשר אמות⁽⁷⁾, ומשה פרש את ירידות האهل בידיו על המשכן, שהיה גובה עשר אמות.

ונגמר: דכל טונא משא דמידלי נישא

עשר אמות [והביא שהגאננים אמרת היה להם גירסא אחרת בגם' ומפרשים כנ"ל, אבל כל הספרים מסכימים לගירסא דלפנינו]. ותירץ דಡוקא ממשכן אפשר ללמוד לגובה הגוף שהיה אורכו שלשים אמה, אבל מזבח שהוא קטן אפשר גם לאדם קטן לפרש עליו ע"ז זריקה מלמטה.

�וד ההקשה הריטב"א דলילשנא בתרא דגובה הלויים היה רגיל, איך נשאו את המזבח שהיה עשר אמות, והרי שני שלישי ממן למטה מכתפים שזה הרבה יותר משלש אמות שהוא הגובה הרגיל. ותירץ דחיך ליישנא סבירא ליה כמ"ד דמזבח גובהו רק שלוש אמות ולא מקשין מזבח למשכן. ועוד תירץ שגס לילשנא בתרא גובה הלויים היה יותר מאשר בני אדם, אלא שלא היה ממשכן. אבל היו גבוריהם שבע אמות ולמעלה, והמזבח הגיע לארץ.

8. רשי". כי יש להסתפק אם השלישי הוא

6. ומה שאמרו שאין רה"ר לעלה מעשרה, היינו דוקא בזורק חפץ ונדק לכתול לעלה מעשרה, אבל במעבר בידו למדנו ממשא בני קהת דחיב. רשי".

וב事實 אמרת ביאר הדבר, במעבר כיוון שהאדם נשוא והוא עומד בתוך עשרה טפחים נגרר הדבר אחריו, אבל בזורק כבר יצא החפץ מידו ואין לו שייכות עם הדבר עוד. אך ההקשה דמ"מ אף במעבר הרי הוא נשא לעלה מעשרה דהוא מקום פטור, ומה הראיה לחיבט ממשא בני קהת. ודולם גם הם נשאו שלא ברה"ר. ותירץ עפ"י מ"ש בפהמ"ש להרמב"ם על המשנה, שהראיה ממשא בני קהת משום דראאה הכתוב עבודה, דכתייב "כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו".

7. ההקשה הריטב"א, למה צריך למוד ללוים ממשא, שהרי בלויים עצם כתיב "ופרשו עלי כסי עור תשח", היינו על המזבח, ומזבח גובהו